

et nordisk Ord, have vi dog Ordet „Gran“, f. Ex. i „Støvgran“. „Gram“ er egentlig det samme som „Gran“, der betyder „Hvedekorn“, fordi man oprindelig brugte Hvedekorn til den lille Vægt. Om Ordet „Liter“ skal jeg ikke udtales mig i Diebliffet, men jeg har Formodning om, at det ogsaa er i Familien, og Ordet „Hektare“ behøve vi ikke, thi vi kunne ligesvem udtrykke det ved at sige saa og saa mange Kvadratmeter. Hvad endelig angaar Ordet „Ton“, som er rent engelsk, behøver det slet ikke at staa i Loven. — Naar det er blevet udtalt — jeg tror navnlig, det var af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauher) — at vi skulde begynde at gaa i Skole igjen, da er det Noget, som godt kan siges, men dog med en vis Begrænsning. Naturligvis skal den Slægt, der nu lever, lære Noget i saa Henseende; men vi maa erindre, at det Offer, vi her bringe, vil komme alle de følgende Slægter til Gode, idet disse derefter naturligvis ikke behøve at gaa saa meget i Skole. Vi have maattet gaae meget i Skole for at lære disse udviklede Forhold, men naar vi nu indføre det nye System, ville vi spare vore Efterkommere mange Timer, fordi det vil blive saa meget lettere for dem. Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds brugte det nævnte Udtryk i Anledning af, at han sagde: Ville vi f. Ex. have at vide, hvormange Kvadratmil Holland og andre Lande ere, skulde vi først sætte os ind deri. For det Første vil jeg nu sætte et stort Spørgsmaalstegn ved, om vi Alle vide, hvormange Kvadratmil Holland er. (En Stemme: Det have vi lært i Skolen.) Ja, det have vi ganske vist lært, og vi have lært mange andre Ting, men jeg tvivler dog om, at ret Mange paa staaende Fod kunne sige, hvormange Kvadratmil Holland er. Det er imidlertid ogsaa ligegyldigt, thi man behøver ikke at gaa ret langt for at staae sig en Bog, hvori det staaer, f. Ex. Gotha-Kalenderen. I en vis Henseende skulle vi Alle gaa i Skole igjen, thi vi kunne jo sige, at vi skulle lære, saa længe vi leve. Jeg lærte saaledes en Ting af det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Kruze), der forbausede mig Noget, nemlig at Hjøre sælges efter Vægt. (En Stemme: Det er rigtigt!) Det forundrede mig at høre, og man slipper saaledes virkelig ikke for igjen at gaa i Skole paa en eller anden Maade. — Det ærede Medlem fra Slagelse (Lauher) talte ogsaa om de store Banfseligheder, der vilde være forbundne med at omsætte fra det ene Maal til det andet, og mente, at man næsten vilde være nødt til at gaa med en Label over Decimalerne i sin Vestelomme for at faae udtrykt, hvormange Fod en Meter er. Jeg tror nu, det er overmaade let een Gang for alle at mærke sig et eneste af disse Tal, og derfor at gjøre Overgangen til alle de andre, thi det er saa overmaade let at regne med disse Tal,

fordi det er Mangefold af 10, Decimaler helt igjennem. Man skal blot mærke sig, at Meteren er 3 Fod og nogle Decimaler, og jeg skal, for at hjælpe det ærede Medlems Sukommelse, blot nævne Aarstallet 1862, hvori vi have de 4 første Decimaler. Han behøver ikke mere; det er tilstrækkelig usiagligt, tilmed da den næste Decimal er Pul. Deri har han tilstrækkeligt under alle de Livsforhold, hvorved han vil faae Leilighed til at bruge Meteren. Derimod har man altid i sin Lomme noget Andet, som vil være til stor Hjælp, nemlig Møntstykker, ved Hjælp af hvis Tvermaal man altid, naar man først har mærket sig dem, kan danne sig en Forestilling om Maalenes Størrelse (S. A. Hansen: Hør!). Det ærede Medlem, der nu raabte „Hør“, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, kom ind paa en Bemærkning, jeg tidligere havde gjort, nemlig om den Tilskyndelse, den høje Regjering havde faaet fra den svenske Regjering, og mente, at vor Regjering ikke skulde byde det danske Folk Noget, med Hensyn til hvilket man kunde sige, at den svenske Regjering havde øvet et Tryk paa den danske. Jeg tror ikke, at det var en Fremstilling, som stemmer med Virkeligheden. Jeg vil gjentage, at, er der her Tale om noget Tryk, er det det svenske Folk, som gennem sin Rigsdag har øvet et Tryk paa den svenske Regjering, og har bedet den om, saa hurtigt som muligt at faae Meterystemet indført, men vel at mærke Skulder ved Skulder med Brodrefolkene, baade det norske og det danske. Det er det, hvorom det har bedet, og naar jeg nævner dette, tror jeg, det vil faae et bedre Udseende og blive lettere at modtage, ogsaa for det ærede Medlem, hvorfra denne Fremstilling kom, naar jeg i den Anledning minder om nogle Ord, der staa i et Program, paa hvilket jeg tror, at de Allerfleste af os i denne Sal mere end een Gang ere blevne valgte. Det er nogle Ord, som desværre ere traadte noget i Skygge, men som høre til dem, jeg sætter mest Pris paa i dette Program. De gaa ud paa, at man ønsker enhver Tilnærmelse mellem de tre nordiske Lande, som kan fremme Folkenes Broderfind og den aandelige og materielle Udvikling, og da det her gjælder om en Sag, som tilfigter en Tilnærmelse, der har Hensyn til den materielle Udvikling, tror jeg, at man er i den fuldeste Overensstemmelse med dette Program, naar man stiller sig venligt til denne Sag. Jeg skal imidlertid ende med at sige, hvad jeg begynde med i mit første Foredrag, at jeg ikke gaar videre end til at stille mig venligt til denne Sag. Jeg hører ingenlunde til dem, som, selv om det laa i min Haand i dette Diebliff, vilde søge at faae denne Sag hurtigt bragt igjennem. Jeg ønsker ikke, at den skal gjenneføres, før vi have den Tølelse, at Folket er med.

Retb: Det var et enkelt Forhold, som jeg